

Sygn. akt I C 587/17 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Kołakowska

Protokolant Kinga Klemarczyk

po rozpoznaniu w dniu 06 grudnia 2017 roku w Zambrowie na rozprawie w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko S. J.

o zapłatę 56.240,15 złotych

I. zasądza od pozwanego S. J. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 56.240,15 (pięćdziesiąt sześć tysięcy dwieście czterdzieści i 15/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 02.02.2017r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego S. J. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 8232,90 (osiem tysięcy dwieście trzydzieści dwa i 90/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 5417,00 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście i 00/100) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 587/17

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. J. kwoty 56240,15 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, wskazując w uzasadnieniu, że pozwany posiada wymagalne zadłużenie wobec Banku z tytułu umowy pożyczki numer (...) z dnia 03.12.2012r. w wysokości 53663,47 złotych.

W złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany S. J. wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując na przedwczesność powoda w dochodzeniu roszczenia. Pozwany wskazał, że powód nie dołączył do pozwu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy pożyczki wraz z dowodem jego doręczenia w związku z czym między pozwanym a powodem nadal trwa stosunek prawny.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Bezspornym w sprawie jest, że powód i pozwany w dniu 03 grudnia 2012 roku zawarli umowę pożyczki numer (...) w wysokości 53663,47 złotych. Pozwany nie kwestionuje tej okoliczności wskazując, że w jego ocenie umowa nadal obowiązuje, gdyż nie otrzymał oświadczenia powoda o wypowiedzeniu umowy.

W dniu 02 listopada 2016 roku powód przesłał pozwanemu warunkowe wypowiedzenie umowy (...) nr (...). W piśmie wskazano, że z powodu niedotrzymania warunków umowy i nieuregulowania zaległości pomimo wezwania do zapłaty, wzywa się S. J. do dokonania w terminie 14 dni, licząc od dnia otrzymania dokumentu, spłaty zaległości we wskazanych wysokościach. Pozwany miał również możliwość w ciągu 14 dni złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. W przypadku nie skorzystania z uprawnień pismem wypowiedziano (...) nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, rozpoczynającego się od dnia, w którym upłynął termin 14 dni roboczych, licząc od daty doręczenia pisma z wypowiedzeniem (k. 43). Wypowiedzenie miało stać się nieskuteczne w przypadku spłaty przeterminowanego zadłużenia. W przypadku braku spłaty umowa ulega rozwiązaniu z upływem okresu

wypowiedzenia a całość zobowiązań staje się wymagalna. Przesyłkę nadano w dniu 02 listopada 2016 roku, pomimo dwukrotnego awizowania pozwany nie odebrał przesyłki (k. 45-46).

W dniu 13 stycznia 2017 roku (k. 31) wystosowano do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty, którego również, pomimo dwukrotnej awizacji, nie odebrał (k. 32-33), zaś w dniu 02 lutego 2017 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg (...), w którym stwierdzono, że pozwany posiada wymagalne zadłużenie w wysokości 56240,15 złotych (k. 30). Na zadłużenie pozwanego składają się niespłacony kapitał w kwocie 53663,47 złotych, odsetki umowne w kwocie 2170,90 złotych, odsetki od zobowiązania przeterminowanego w kwocie 380,78 złotych oraz opłaty umowne w kwocie 25 złotych.

Zgodnie z art. 720 kodeksu cywilnego przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem. Umowa pożyczki jest umową konsensualną, dwustronnie zobowiązującą. O konsensualnym charakterze pożyczki przesądza fakt, że dochodzi ona do skutku przez samo porozumienie się stron. Obowiązek wydania przedmiotu pożyczki, jaki ciąży na pożyczkodawcy, jest konsekwencją uprzednio zawartego porozumienia w tej sprawie. Obowiązki pożyczkodawcy do przeniesienia własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę odpowiada obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie. Tak długo, jak długo przedmiot pożyczki nie zostanie wydany pożyczkobiorcy, tak długo nie może powstać obowiązek jego zwrotu, obciążający pożyczkobiorcę. Takie ukształtowanie obowiązków stron umowy świadczy o tym, iż jest to umowa dwustronnie zobowiązująca. Kodeks cywilny pozostawia stronom umowy pożyczki swobodę w zakresie ustalenia wynagrodzenia z tytułu przeniesienia własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę, mogą zatem ukształtować umowę pożyczki jako umowę odpłatną albo nieodpłatną.

Powód wykazał istnienie swojej wierzytelności wobec S. J.. Powód wykazał, że umowa została skutecznie wypowiedziana. Pozwany nie odbierał przesyłek z banku, pomimo ich podwójnej awizacji. Jak słusznie wskazano w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 1990 roku sygn. akt I CR 1410/89 jeżeli treść oświadczenia woli składanego innej osobie zawarta jest w piśmie przesłanym pocztą, a przesyłka - wobec niemożności doręczenia - pozostawiona zostanie w urzędzie pocztowym z powiadomieniem o niej adresata, dojdzie oświadczenia do wiadomości tej osoby w rozumieniu art. 61 kc następuje z chwilą doręczenia pisma w dniu przyjętym analogicznie do daty doręczenia pisma sądowego w trybie art. 139 par. 1 kpc.

Tak więc stwierdzić należy, iż bank w przewidziany prawem i umową sposób w związku z niewywiązywaniem się pozwanego z umowy, dokonał wypowiedzenia umowy pożyczki, co spowodowało jej natychmiastową wymagalność. Pomimo wezwań do spłaty zadłużenia pozwany nie uregulował swoich zobowiązań wobec banku, wobec czego Sąd zasądził od niego na rzecz powoda kwotę 56.240,15 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 02 lutego 2017 roku a więc od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 kpc. Sąd zasądził od pozwanego S. J. na rzecz powoda kwotę 8232,90 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym kwotę 5417 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 2813 złotych tytułem opłaty od pozwu oraz kwotę 2,90 złotych opłaty manipulacyjnej dla dostawy usługi płatności w związku z wniesieniem pozwu drogą elektroniczną.